

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobkyně: **Střední odborná škola Třineckých železáren**, IČO: 27856216
sídlem Lánská 132, 739 61 Třinec

proti

žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**
sídlem Staroměstské náměstí 6, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 4. 2024, č. j. MMR-30454/2024-26

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

- Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo k námitkám žalobkyně potvrzeno opatření poskytovatele dotace (Řídící orgán Integrovaného regionálního operačního programu) ze dne 26. 1. 2024, jímž z důvodu porušení podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace nebyla vyplacena částka 364 756,76 Kč, o kterou byla dotace ponížena.
- Podstatou sporu je otázka, zda veřejné zakázky VZ0003, VZ0004 a VZ0005 představují jedinou veřejnou zakázku rozdělenou na části, jejíž předpokládaná hodnota se podle § 18 odst. 1 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zadávání veřejných zakázek“) stanoví podle součtu předpokládaných

hodnot jejich částí, anebo zda jsou samostatnými zakázkami. Předmětem tohoto řízení je však pouze přezkum rozhodnutí ve vztahu k částce (nevyplacená část dotace) veřejné zakázky VZ0004.

II. Dosavadní průběh řízení a napadené rozhodnutí

3. Žalovaný odůvodnil napadené rozhodnutí tím, že v rámci projektu „Modernizace školních dílen 2 – učebny automatizace, elektro a IT“ došlo při zadávání veřejných zakázek k porušení zákona o zadávání veřejných zakázek. Přestože předměty plnění tří veřejných zakázek tvořily jeden funkční celek, protože vykazovaly věcnou, místní a časovou souvislost, žalobkyně je zadala samostatně v uzavřené výzvě jako veřejné zakázky malého rozsahu, čímž došlo ke snížení předpokládané hodnoty zakázek pod finanční limit stanovený pro nadlimitní veřejnou zakázku a mohl být podstatně ovlivněn výběr nejvhodnější nabídky a příjemce. Z důvodu neoprávněného rozdělení veřejné zakázky byla stanovena finanční oprava ve výši 25 % částky poskytnuté podpory na jednu z dotčených zakázek.
4. Při uvažovaném rozdělení veřejné zakázky je zadavatel limitován zákonnými pravidly, jako je pravidlo o stanovování předpokládané hodnoty veřejné zakázky, tj. je třeba stanovit předpokládanou hodnotu veřejné zakázky jako součet předpokládaných hodnot všech částí veřejné zakázky, jejichž plnění společně tvoří jeden funkční celek, a která jsou zadávána v časové souvislosti, přičemž každá takto oddělená část veřejné zakázky musí být zadávána postupy odpovídajícími výši tohoto součtu. Dle rozhodovací praxe do popředí vystupuje hledisko funkce poptávaného celku a jeho naplnění je třeba posuzovat individuálně a odvozovat jej od vzájemné provázanosti plnění, která ve své komplexitě slouží jednomu účelu. Podstatným kritériem je společný cíl zadavatele u více částí plnění a pro dovození věcné souvislosti mezi plněními se nemusí jednat o plnění zcela identické povahy, ale postačí i jejich obdobný charakter. Důležitý je celkový smysl zadavatelovy poptávky, který je dán až uskutečněním veškerého poptávaného plnění.
5. Žalovaný je toho názoru, že zakázky VZ0003 (dodávka elektro pracovišť), VZ0004 (dodávka výukových panelů) a VZ0005 (dodávka náradí) tvoří jeden funkční celek, neboť poptávaná plnění jsou ve vzájemné věcné a místní souvislosti a veřejné zakázky byly zadány v časové souvislosti. Žalovaný zdůraznil, že zadavatel zahájil všechna výběrová řízení na dotčené zakázky v rozptylu dvou dnů a ve stejném rozptylu uzavřel smlouvy.
6. Funkční souvislost zakázek je dána tím, že se jedná o výukové pomůcky specifického typu a jedná se o vybavení elektro pracovišť, která jsou určena pro konkrétní druh výuky. Plnění plní stejný účel, kterým je zajištění výuky konkrétního výukového oboru. Naplnění cíle spočívajícího v zajištění odpovídajících pomůcek pro účely odborných předmětů mohlo dojít až uskutečněním všech tří veřejných zakázek. Tento závěr je podpořen i vzájemně se prolínajícím okruhem oslovených dodavatelů jednotlivých zakázek. Přestože znalec ve svém posudku uvedl, že elektro pracoviště je možno používat současně s jakýmkoliv didaktickými pomůckami, nevyvrací to fakt, že jejich pořízení směřuje k jednotnému cíli a účelu (modernizace školních dílen prostřednictvím zajištění odpovídajících pomůcek pro účely odborných předmětů). Zakázky měly být zadány v součtovém režimu, nikoliv podle režimu odpovídajícího předpokládané hodnotě dílčího plnění; rozdělení na samostatné zakázky však vadou není. Nebylo zjištěno, že by žalobkyně svůj postup s prvostupňovým orgánem konzultovala, nadto případná konzultace má pouze doporučující charakter. Žalovaný připomenul, že na poskytnutí dotace není právní nárok, přičemž zdůraznil, že pro

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

posouzení způsobilosti výdaje je rozhodné posouzení, zda byla zakázka zadána dle pravidel pro zadávání veřejných zakázek, které je dotačním orgánem ověřováno až ve fázi po předložení dokumentace k výběrovému či zadávacímu řízení. Žalovaný rovněž neshledal porušení § 50 odst. 4 správního řádu. Postupem žalobkyně došlo k ovlivnění výběru nejvhodnější nabídky, protože v součtovém režimu by byla umožněna účast širšímu okruhu potenciálních dodavatelů. Na uvedeném závěru o jednom předmětu veřejné zakázky nic nemění ani předložený znalecký posudek.

7. Žalovaný uzavřel, že s ohledem na zjištěné porušení zákona o zadávání veřejných zakázek potvrdil uložení finanční opravy ve výši 25 % z částky poskytnuté podpory na VZ0004.

III. Žaloba

8. Žalobkyně v žalobě nejprve shrnula dosavadní průběh řízení a požadovala napadené rozhodnutí zrušit, neboť žalovaný dospěl k nesprávnému závěru, že žalobkyně porušila podmínky pro poskytnutí dotace a část dotace žalobkyni nebyla vyplacena.
9. Žalobkyně již k žádosti o podporu přiložila studii o proveditelnosti projektu a konzultovala ji s poskytovatelem dotace, tudíž již v této fázi bylo zřejmé, že jejím záměrem je realizovat na předmět dotace celkem šest výběrových řízení malého rozsahu. Následně byl projekt uznán za způsobilý k poskytnutí dotace a žalobkyně realizovala zakázky malého rozsahu, které dle pravidel poskytovatele dotace byly zadávány v uzavřené výzvě. Metodické pokyny zakazují kumulaci funkčně nespojených plnění do jedné zakázky.
10. Dle žalobkyně jsou tři žalovaným označené zakázky zcela odlišné a jejich spojením by došlo k diskriminaci potenciálních dodavatelů, naopak spojování nesouvislých plnění je důrazně zakázáno. Dotčená plnění spolu nesouvisí funkčně ani předmětně, každé z nich má svůj relevantní trh a jiné potencionální dodavatele a výrobce. Jejich spojením by došlo k porušení metodiky. Postup žalobkyně byl s poskytovatelem dotace v rámci obdobných projektů opakovaně konzultován a byl shledán jako správný. Žalobkyně nesouhlasila s tím, že by se mělo jednat o jednotný celek výukových pomůcek, které by měly být soutěženy v rámci jedné nadlimitní zakázky. Žalobkyně poukázala na reálné a praktické využití předmětných plnění. Ačkoli plnění mají objektivní pojící prvek či účel, mohou být následně v praxi využita zcela odděleně a nezávisle. Žalovaný nepředvídatelně poukazuje na individuální posouzení případu, ale žalobkyni chybí jakákoliv právní jistota. Ačkoliv měla snahu věc s poskytovatelem dotace konzultovat, tak je nyní sankcionována na základě subjektivního rozhodnutí.
11. Žalobkyně se následně obsáhle vyjádřila k jednotlivým veřejným zakázkám, přičemž uvedla, že elektro pracoviště jsou odborně upravené stoly, které jsou pevně spojené se zemí a jsou samostatnými funkčními celky se specializovanými výrobci. Lze je spojit s výukovými panely, ale nemají s nimi ani s dodávaným nářadím funkční spojitost. Výukové panely mohou sloužit v jakýchkoliv učebnách a jsou přímo určeny pouze ke stimulaci elektro zapojení. Výukové panely primárně slouží pro výuku a prezentaci školních aktivit v rámci různých školních akcí, přičemž jsou zpravidla využívány bez stolů a bez nářadí. Panely jsou mobilní pomůckou, která se používá samostatně a je nezávislá na jiných pořizovaných pomůckách. Na rozdíl od nářadí jsou speciální výukovou pomůckou, která slouží výhradně pro výuku a má specifické výrobce. Dodávka nářadí je složena z běžného dostupného dílenského zařízení a nářadí pro elektrotechniky, nejde ani o specializovanou výukovou pomůcku. Jedná se o samostatné výukové pomůcky bez vazby na panely nebo stoly. Žalovaný ani neuvedl, jaký je funkční celek těchto dodávek, jaký je relevantní trh a jak spolu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

dodávky předmětně souvisí, pouze je označil jako výukové pomůcky. Nelze však souhlasit s tím, že by se všechny výukové pomůcky měly vždy poptávat v rámci výběrových řízení dohromady. Žalovaný neuvedl, jaká je mezi dodávkami daná předmětná (funkční) souvislost; dle mínění žalobkyně předmětná souvislost dána není. Pomůcky z každé zakázky fungují odděleně a nezávisle na ostatních. Společné používání výukových pomůcek nemůže automaticky vést k závěru, že se jedná o předmětně související plnění a stejný trh potencionálních dodavatelů.

12. Žalobkyně má za to, že stanoviska poskytovatele dotace obsahují pouze obecná konstatování bez návaznosti na konkrétní předmět veřejné zakázky. Není jasné, na základě čeho dospěl poskytovatel dotace ke svým zjištěním a tato konstatování neobsahují přezkoumatelné podrobné odůvodnění.
13. Žalobkyně znaleckým posudkem prokázala, že stran technické nezávislosti a potencionálního použití jsou předměty dotčených veřejných zakázek funkčně oddělená plnění. Její postup nemohl mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky, protože oslovila velkou množinu potenciálních dodavatelů a vybírala z většího množství nabídek. Díky rozdělení zakázek odpovídajícím jednotlivým relevantním trhům dokázala oproti předpokladu výrazně ušetřit a při zadání zakázky jako celku by existoval pouze jediný možný dodavatel. Žádná škoda tedy nemohla postupem žalobkyně vzniknout. Žádného nezákonného jednání se žalobkyně nedopustila.

IV. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Zrekapituloval průběh řízení a zdůraznil, že není pravdou, že by nebyly řádně vypořádány argumenty žalobkyně. Napadené rozhodnutí splňuje požadavky na jeho přezkoumatelnost
15. Dle žalovaného jednoznačně došlo k naplnění podmínky funkční souvislosti zakázek. Všechny tři veřejné zakázky tvoří jeden funkční celek, protože poptávaná plnění jsou ve vzájemné věcné a místní souvislosti a zakázky byly zadány v časové souvislosti. Jedná se o výukové pomůcky specifického typu. Plnění proto v souhrnu plní stejný účel spočívající v zajištění výuky konkrétního oboru. Intenzita spojujících prvků odůvodňuje závěr o jednom předmětu veřejné zakázky, resp. o funkčním celku. K naplnění věcné souvislosti není nezbytně nutné, aby se jednalo o plnění shodné povahy, postačí povaha obdobná. Konstatování o funkčním celku přesto neznamená, že by žalobkyně musela všechna plnění zadávat v jednom celku, ale že musí být zadána v součtovém režimu, ať už v jediném zadávacím řízení nebo ve vícero oddělených zadávacích řízeních. Samotné rozdělení veřejné zakázky je dokonce žádoucí. Pořízení elektro pracovišť a dalších potřeb směřovalo k jednotnému cíli a účelu, a to modernizaci školních dílen, což nevyvrací ani znalecký posudek, který nechala žalobkyně vypracovat. Nadto se okruhy potenciálních dodavatelů prolínají.
16. Každý případ je podle žalovaného třeba posuzovat individuálně a nelze zakládat legitimní očekávání odkazem na jiný projekt s jiným rozsahem a podmínkami. Ani v rámci předběžných konzultací není smyslem kompletní a závazný přezkum souladu zadávacích podmínek s právními předpisy, ale spíše jde o dílčí kontrolu typických chyb a preventivní opatření. Nejedná se tedy o opatření, které je způsobilé založit legitimní očekávání. Pro zadavatele veřejné zakázky nejsou závazné ani výsledky *ex ante* kontroly.

V. Posouzení věci soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

17. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Dále přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, a to v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí.
18. Při rozhodování soud vycházel zejména z následující právní úpravy:
19. Podle § 18 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek *je-li veřejná zakázka rozdělena na části, stanoví se předpokládaná hodnota podle součtu předpokládaných hodnot všech těchto částí bez ohledu na to, zda je veřejná zakázka zadávána*
 - a) *v jednom nebo více zadávacích řízeních, nebo*
 - b) *zadavatelem samostatně nebo ve spolupráci s jiným zadavatelem nebo jinou osobou.*
20. Podle § 18 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek *součet předpokládaných hodnot částí veřejné zakázky podle odstavce 1 musí zahrnovat předpokládanou hodnotu všech plnění, která tvoří jeden funkční celek a jsou zadávána v časové souvislosti. Kromě případů uvedených v odstavci 3 musí být každá část veřejné zakázky zadávána postupy odpovídajícími celkové předpokládané hodnotě veřejné zakázky.*
21. Podle § 18 odst. 3 zákona o zadávání veřejných zakázek *jednotlivá část veřejné zakázky může být zadávána postupy odpovídajícími předpokládané hodnotě této části v případě, že celková předpokládaná hodnota všech takto zadávaných částí veřejné zakázky nepřesáhne 20 % souhrnné předpokládané hodnoty a že předpokládaná hodnota jednotlivé části veřejné zakázky je nižší než částka stanovená nařízením vlády.*
22. Podle § 24 zákona o zadávání veřejných zakázek *režim veřejné zakázky se určí podle její předpokládané hodnoty, pokud nejde o zjednodušený režim podle § 129. Zadavatel je povinen dodržet režim určený při zahájení zadávacího řízení, a to i v případě, že by byl oprávněn použít jiný režim.*
23. Podle § 25 zákona o zadávání veřejných zakázek *nadlimitní veřejnou zakázkou je veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota je rovna nebo přesahuje finanční limit stanovený nařízením vlády zapracovávajícím příslušné předpisy Evropské unie. Nadlimitní veřejnou zakázku zadává zadavatel v nadlimitním režimu podle části čtvrté, pokud není zadávána podle části páté až sedmé, nebo u ní zadavatel neuplatnil výjimku z povinnosti zadat ji v zadávacím řízení.*
24. Podle § 35 zákona o zadávání veřejných zakázek *zadavatel může rozdělit veřejnou zakázku na více částí, pokud tím neobejde povinnosti stanovené tímto zákonem. Pokud zadavatel zadává více částí veřejné zakázky v jednom zadávacím řízení, vymezí rozsah těchto částí a stanoví pravidla pro účast dodavatele v jednotlivých částech a pro zadání těchto částí.*
25. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
26. Soudu je z jeho úřední činnosti známo, že žalobkyně k Městskému soudu v Praze podala též správní žalobu, kterou napadla rozhodnutí žalovaného ve vztahu k veřejným zakázkám VZ0003 a VZ0005. Šestý senát Městského soudu v Praze rozsudkem ze dne 29. 1. 2025, č. j. 6 A 42/2024-40 žalobu jako nedůvodnou zamítl. Žalobní argumentace uplatněná žalobkyní v nyní projednávané věci se přitom v nosných bodech shoduje s argumentací uvedenou ve věci vedené pod sp. zn. 6 A 42/2024, pouze s tím rozdílem, že žalobkyně v této věci žádá o přezkum rozhodnutí ve vztahu k nevyplacené části dotace u veřejné zakázky VZ0004.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

Jelikož se soud ztotožnil se závěry uvedenými v rozsudku šestého senátu a nemá důvod se od nich jakkoli odchýlit, závěry učiněné šestým senátem přejímá a níže je opakuje.

27. Jádrem sporu je otázka, zda veřejné zakázky VZ0003, VZ0004 a VZ0005 představují jedinou veřejnou zakázku rozdělenou na části, jejíž předpokládaná hodnota se podle § 18 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek stanoví podle součtu předpokládaných hodnot jejích částí.
28. Klíčovým je výklad § 18 odst. 2 věty první zákona o zadávání veřejných zakázek. Smyslem pravidla je zabránit obcházení zákona účelovým dělením veřejných zakázek na několik dílčích zakázek tak, aby veřejná zakázka mohla být zadána v mírnějším režimu z důvodu, že každá dílčí veřejná zakázka nepřekročí stanovené limity.
29. Zásadními faktory pro posuzování jednoty veřejné zakázky jsou věcná, místní a časová souvislost jednotlivých plnění, protože vypovídají o možném celkovém (jednotícím) záměru zadavatele. Nejedná se však o samostatné podmínky, které by bylo možné považovat toliko za zcela splněné nebo nesplněné. Mají spíše povahu hledisek, u nichž naplnění jednoho z nich v menší míře může být kompenzováno naplněním dalšího ve větší míře. Posouzení otázky, zda více plnění představuje jedinou veřejnou zakázku, je tak výsledkem komplexního hodnocení všech skutkových okolností. Při hodnocení provázanosti jednotlivých plnění je nutno vždy zohlednit také jejich charakter. Mají-li poptávané zboží či služby uspokojit ne zcela běžné potřeby zadavatele, a ten proto poptává specifická plnění, nemusí být jejich provázanost natolik samozřejmá. V takovém případě bude často potřeba učinit podrobnější vyhodnocení záměru zadavatele, celkového smyslu poptávek či jejich „funkčnosti“ ve svém souhrnu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 6. 2024, č. j. 8 As 43/2023-52).
30. Jak vysvětlil Nejvyšší správní soud: *„Ačkoliv bylo uvedené pravidlo v této konkrétní podobě do textu zákona zakotveno až přijetím ZZVZ, podle jeho důvodové zprávy (sněmovní tisk č. 637, VII. volební období Poslanecké sněmovny) „vychází z dosavadní judikatury, dle které je za jednu veřejnou zakázku považováno plnění, které spolu souvisí, a to na základě funkčních (věcných a místních) a časových hledisek.“ Není proto žádný důvod, aby bylo při interpretaci tohoto pravidla odhlédnuto od dosavadní judikatury správních soudů k § 13 odst. 8 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (obdobně rozsudek NSS z 23. 3. 2023, čj. 9 As 205/2022-51). Tato judikatura při posuzování, zda jednotlivá plnění tvoří jedinou veřejnou zakázku, převážně akcentovala jejich věcnou, místní a časovou souvislost. Nejednalo se však o zcela všeobíhající faktory, nýbrž bylo nutné přihlídnout ke všem konkrétním skutkovým okolnostem dané věci (rozsudek NSS z 30. 9. 2011, čj. 8 Afs 31/2011-254, č. 2735/2013 Sb. NSS). Jako podstatný byl v judikatuře hodnocen také jednotný záměr zadavatele (rozsudek NSS z 17. 9. 2015, čj. 7 As 211/2015-31), respektive to, zda byl celkový smysl zadavatelské poptávky dán až uskutečněním veškerého poptávaného plnění (rozsudek Soudního dvora Evropské unie ve věci C-16/98, Komise vs. Francie). Právě poslední dva uvedené faktory se podle názoru Nejvyššího správního soudu významným způsobem promítly do textu § 18 odst. 2 věty první ZZVZ. Jakkoliv důvodová zpráva naznačuje, že pro závěr o existenci funkčního celku je podstatná jen věcná a místní souvislost plnění, pojem funkční celek vyjadřuje komplexitu plnění, tj. nikoliv jejich pouhou souvislost, nýbrž spíše provázanost či spojení určitým pojícím prvkem. Tím zpravidla bude shora citovanou judikaturou zmiňovaný celkový (jednotící) záměr zadavatele, respektive potřeba realizace všech provázaných plnění tak, aby byl naplněn celkový smysl poptávky. To neznamená, že by každé plnění nemohlo sledovat také vlastní cíl, jehož význam může být dokonce sám o sobě převažující. Avšak v situaci, kdy plnění ve svém souhrnu sledují navíc také společný cíl, jedná se*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

o zásadní indicii nasvědčující tomu, že dělení na dílčí plnění je účelové. Za společný cíl více plnění však nelze považovat zcela obecné a široké cíle, které by mohly spojovat i zjevně nesouvisející veřejné zakázky (jako příklad takového příliš širokého cíle komentářová literatura označuje například „zlepšení životní úrovně v obci“ PODEŠVA, V. a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer, stav k 16. 7. 2023. ASPI_ID KO134_2016CZ).“

31. Nejvyšší správní soud při zkoumání, zda se v daném případě jedná o jedinou veřejnou zakázku rozdělenou na části, nebo naopak o více veřejných zakázek, vychází z toho, zda zakázky byly vedeny jednotným cílem (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2015, č. j. 7 As 211/2015-31). Zkoumá se tedy, zda plnění z jednotlivých uzavřených smluv byla samostatně s to dosáhnout záměru předpokládaného zadavatelem. Pokud ne, tak potom požadavek, aby k nim zadavatel přistupoval jako k jediné veřejné zakázce, omezuje jeho smluvní volnost zcela adekvátně. Výjimku z tohoto pravidla představuje situace, kdy potřeba provést některé práce podle navazující smlouvy vyvstala až v průběhu plnění zakázky z předchozí smlouvy (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2023, č. j. 9 As 205/2022-51). Při posuzování toho, zda samostatně zadáné zakázky nepředstavují ve skutečnosti jen části jediné veřejné zakázky (§ 18 odst. 2 zákona o zadávání veřejných zakázek), platí, že čím volnější bude shledaná funkční souvislost mezi jednotlivými zakázkami, tím přísnější požadavky bude nutno klást na souvislost časovou. A naopak tam, kde spolu jednotlivé zakázky souvisí z funkčního a místního hlediska zcela jednoznačně a bez nejmenších pochybností, nemusí ani delší prodleva mezi jejich zadáním vést k přetržení časové souvislosti (viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 25. 1. 2024, č. j. 30 Af 7/2022-71).
32. Soud s ohledem na uvedená judikatorní východiska posuzoval, zda zakázky VZ0003, VZ0004 a VZ0005 tvoří funkční celek, tj. zda je dána místní, věcná a časová souvislost spolu s jednotným záměrem žalobkyně.
33. Výběrové řízení na zakázku VZ0003 (dodávka elektro pracovišť) bylo zahájeno 19. 4. 2023 odesláním výzvy k podání nabídek pěti dodavatelům.
34. Výběrové řízení na zakázku VZ0004 (dodávka výukových panelů) bylo zahájeno 20. 4. 2023 odesláním výzvy k podání nabídek šesti dodavatelům.
35. Výběrové řízení na zakázku VZ0005 (dodávka nářadí) bylo zahájeno 20. 4. 2023 odesláním výzvy k podání nabídek šesti dodavatelům.
36. Časová a místní souvislost uvedených zakázek je dle názoru soudu zjevná, neboť výběrová řízení byla zahájena ve velmi krátkém časovém období dvou po sobě jdoucích dnů, u všech zakázek byl dle zadávací dokumentace předpokládán termín podpisu smlouvy během května 2023 s dodáním do 50 kalendářních dnů, přičemž plnění všech zakázek mělo být užito u žalobkyně, která si sama zajistí dopravu, a prodávající poté na místě zkompletuje plnění a zaškolí žalobkyni. Jak souvislost časová, tak i místní je v projednávaném případě silná, protože všechna výběrová řízení byla zahájena ve dvou dnech a co do časových a místních okolností byla koncipována totožně.
37. Poněkud méně očividné jsou závěry týkající se věcné souvislosti mezi zakázkami. Je sice pravdou, že jednotlivá poptávaná plnění nejsou zcela shodná, soud však (podobně jako žalovaný) spatřuje věcnou souvislost zakázek v tom, že plnění všech zakázek jsou určena k zajištění výuky studentů a přímo v jejím rámci jsou používána. Žalovaný proto dle

mínění soudu nepochybil, pokud plnění zakázek označil za výukové pomůcky, které tvoří funkční celek. Tento závěr je dále podporován skutečností, že cílem poskytnuté dotace byla modernizace školních dílen a na naplnění tohoto cíle se všechny zakázky podílejí, protože jejich plnění jsou použita k realizaci odborné výuky a vybavení učeben. Tento cíl zároveň nebude zcela naplněn, pokud by některá ze zakázek nebyla splněna. Žalobkyně skutečnost, že plnění všech zakázek slouží k zajištění výuky, ani nepopírá, přičemž to, že je myslitelné použití jednotlivých plnění i individuálně, a zároveň i sama o sobě mají tato plnění určitou hodnotu (viz znalecký posudek, který je součástí správního spisu), není v dané věci relevantní. V minulosti byla soudy shledána funkčním celkem dokonce i plnění, jejichž užití si sice konkuruje, ale zároveň plní shodný účel (viz rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 3. 2024, č. j. 22 Af 6/2023-50 a na něj navazující rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2024, č. j. 5 Afs 77/2024-27), a nebylo možné je proto užívat společně. O takový případ se však nyní nejedná, neboť sama žalobkyně uvádí, že plnění společně užívat lze. Dokonce se dle názoru soudu jedná o žádoucí stav, kdy žáci žalobkyně budou moci využívat nové a moderní výukové pomůcky v co nejvyšší možné míře. Lze dodat, že v projednávané věci je dán na straně žalobkyně společný, jednotící záměr spočívající právě v modernizaci specializovaných školních dílen (srov. též rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 7. 9. 2023, č. j. 62 Af 38/2022-265).

38. Soud proto uzavírá, že veřejné zakázky VZ0003, VZ0004 a VZ0005 jsou ve skutečnosti veřejnou zakázkou jedinou. To však samo o sobě neznamená, že by žalobkyně nemohla poptávat jednotlivá dílčí plnění samostatně jako části jediné veřejné zakázky. Režim takové zakázky rozdělené na části je nicméně určován hodnotou součtu jejích částí, a proto by nemohly být zadávány v režimu veřejné zakázky malého rozsahu, jak učinila žalobkyně. Splnění podmínek aplikace výjimky dle § 18 odst. 3 zákona o zadávání veřejných zakázek soud neshledal. Ačkoliv lze kvitovat úvahu žalobkyně, že rozdělením zakázky na části může dojít ke zvýšení konkurenčního prostředí a snížení nákladů, tato „taktika“ nemůže být realizována na úkor zákonných ustanovení a je třeba postupovat v takovém režimu, který odpovídá celkové předpokládané hodnotě. V tomto ohledu si soud nemohl nevšimnout, že žalobní body a argumentace žalovaného jsou v podstatě mimoběžné – zatímco žalobkyně se vymezuje proti tomu, že by mohla zadat pouze jedinou zakázku a argumentuje pro její rozdělení, žalovaný se správně soustředí na otázku, zda měl režim zadání vycházet ze součtu dílčích hodnot dílčích zakázek s tím, že otázka (ne)rozdělení je druhotná. Soud proto zdůrazňuje, že pochybení žalobkyně nespočívá v samotném rozdělení zakázek, ale v chybném vyhodnocení toho, že ačkoliv poptávala každé dílčí plnění samostatně, jedná se materiálně o zakázku jedinou, a proto bylo třeba režim zadání přizpůsobit sečtené hodnotě dílčích plnění, což se nestalo. Na tomto závěru nic nemění ani poukazy žalobkyně na její právní jistotu. I kdyby skutečně v jiných případech správní orgán postupoval odlišně, nelze se s úspěchem dovolávat dosavadní správní praxe, pokud byla nezákonná (např. rozsudky Nejvyššího správního soudu 12. 5. 2016, č. j. 5 As 155/2015-35 a ze dne 10. 12. 2020, č. j. 1 As 255/2020-72). Nadto ani nelze posoudit, nakolik se jednalo o obdobné případy, neboť ani jeden z účastníků k nim nic bližšího neuvedl.
39. Odkázat lze rovněž na závěry rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 2. 2019, č. j. 6 Afs 246/2018-32 a ze dne 30. 9. 2021, č. j. 4 Afs 99/2020-41, z nichž vyplývá, že skutečnost, že poskytoval dotace je dopředu obeznámen se záměrem příjemce realizovat zakázky samostatně v určitém zadávacím režimu a ničeho proti záměru nenamítá, neznamená, že by byl příjemce zbaven veškeré odpovědnosti za později vytkené nesrovnalosti. Uvedené by bylo možno zpochybnit snad jen v tom případě, že by se příjemci

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

dotace od poskytovatele dotace dostalo konkrétních ujištění o souladu záměru s použitelnými právními předpisy. Tomu, že by se žalobkyni dostalo konkrétních ujištění ze strany poskytovatele dotace ohledně správnosti postupu při zadávání zakázek v režimu zakázek malého rozsahu, však obsah správního spisu nenasvědčuje a žalovaný to popírá. Nelze proto učinit závěr, že by došlo k narušení legitimního očekávání žalobkyně.

40. Pokud jde o namítanou kvalitu odůvodnění postupu správních orgánů, žalovaný dle názoru soudu podrobně a přezkoumatelně vysvětlil, proč učinil závěr o tom, že zakázky VZ0003, VZ0004 a VZ0005 jsou ve skutečnosti jedinou zakázkou, a tyto své závěry odůvodnil jak konkrétními zjištěními ohledně povahy zakázek, tak judikatorními východisky. Dostal tak požadavkům, které jsou na rozhodnutí správních orgánů kladeny. Na uvedeném nemůže nic změnit ani to, že se žalovaný zabýval pouze veřejnými zakázkami VZ0003, VZ0004 a VZ0005. Stejně tak ani poukazy žalobkyně na znalecký posudek nejsou v dané věci přílehlavé. Závěry v něm učiněné totiž nijak nevyvrací závěry učiněné žalovaným.
41. Soud uzavírá, že se při rozhodování v dané věci ztotožnil s postojem a argumentací žalovaného.

VI. Závěr a náklady řízení

42. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. prvním výrokem rozsudku zamítl.
43. Druhý výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a procesně úspěšnému žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly.
44. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci řízení s takovým postupem souhlasili (souhlas účastníků byl v souladu s větou druhou téhož ustanovení presumován).
45. Soud neshledal důvod pro nařízení ústního jednání za účelem dokazování. Zásadní podklady jsou totiž součástí správního spisu, z něhož žalovaný (a následně také soud) při rozhodování vycházel. Soud nadto shledal, že některé navrhované důkazy [*znalecký posudek k námitkám ze strany příjemce dotace (zadavatele); námitky proti Stanovisku kontroly – informaci o nevyplacení části dotace, ze strany zadavatele (příjemce dotace), vztahující se ke krácení dotace z února 2024 a informace o nevyplacení části dotace VZ0004*] jsou již obsahem správního spisu, kterým se dokazování neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
46. Soud pro nadbytečnost neprovedl žalobkyní navrhované důkazy (tři fotografie), neboť skutečnosti, které mají dle žalobkyně navrhované důkazy prokázat, jsou již zjevné z obsahu správního spisu a navíc ani nejsou spornou otázkou v dané věci (možnost využití výukových panelů bez stolů a náradí). Ze stejného důvodu soud pro nadbytečnost neprovedl žalobkyní navrhované důkazy [*rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2024, č. j. MMR-9191/2024-26, Obecná pravidla pro žadatele a příjemce (vydání 1.14); Metodický pokyn poskytovatele dotace; námitky proti Stanovisku kontroly – informaci o nevyplacení části dotace, ze strany zadavatele (příjemce dotace), vztahující se ke krácení dotace z listopadu 2023; studie proveditelnosti projektu Modernizace školních dílen 2 - učebny automatizace, elektro a IT včetně příloh; výzva poskytovatele dotace k vysvětlení postupu zadavatele u zakázky VZ0003, VZ0004 a VZ0005 včetně odpovědi zadavatele; 2. výzva poskytovatele dotace k vysvětlení postupu zadavatele u zakázky VZ0004 a VZ0003 včetně odpovědi zadavatele; stanovisko poskytovatele dotace k*

postupu zadavatele v rámci zadávání zakázek dotčeného projektu „Modernizace školních dílen 2 - učebny automatizace, elektro a IT“; námitky zadavatele vůči stanovisku poskytovatele dotace; Informace o nevyplacení části dotace VZ0003 a VZ0005, pokyn k platbě u nevyplacení části dotace listopad 2023 a leden 2024].

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. února 2025

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu